

Farooq Sulehria: ”Tunisiska islamister har lovat att lyda de internationella ekonomiska institutionerna”

[Intervju med den tunisiska aktivisten Azza Chamkhi, från www.viewpointonline.net, 28/10 2011.]

”De sista veckorna innan valet var ytterst viktiga vad gäller revolutionens och landets framtid. Valet var förenat med en hel del farhågor och ängslan, men nu kan vi med glädje säga att det hittills och trots allt har varit en framgång”, säger Azza Chamkhi.

Azza är lärare till yrket och har just avslutat sina studier och är aktiv inom Raid, den tunisiska avdelningen i Kommittén för avskaffande av Tredje världens skuld, CADTM (Comité pour l'annulation de la dette du tiers monde). Azza är bara drygt 20 år gammal och var precis som många i hennes ålder aktiv under den tunisiska revolutionen. Hon säger om Raid: ”Den har spelat en viktig medvetandegörande roll under hela valprocessen. Vi har rest viktiga frågor angående vår nationella suveränitet i förhållande till den internationella skulden. Trots regeringens motvillighet har Raid lyckats föra in skuldfrågan i det offentliga politiska livet.”

I en intervju med *Viewpoint* lovade hon högtidligt: ”Vår kamp kommer dock inte att ta slut i och med valen, utan vi kommer att fortsätta att sätta tryck på de olika och nya politiska krafterna för att komma närmare det våra martyrer har dött för.” Läs vidare:

Vilket part röstade du på? Hur stort var valdeltagandet, och hur kommenterar du valresultatet?

Jag röstade på CPR (Congrès pour la République – Kongress för republiken), som fick omkring 14% av rösterna och blev tvåa i valet, efter Ennahda (skrivs ibland al-Nahda – öa). Eftersom Ennahda förtrycktes våldsamt under de olika diktaturena tror många människor att de är radikala motståndare till den gamla regimen, trots att motsatsen gäller. Ennahdas politiska och ekonomiska alternativ är bara en fortsättning av den gamla regimen, och blev jag inte så glad över att se dem få största andelen av platserna i församlingen. CPR är visserligen inte ett vänsterparti men det kräver att man bryter med den gamla regimen. Det är alltså mer sannolikt att det infriar våra förväntningar och på ett mer effektivt sätt tar itu med de frågor som är centrala för den tunisiska revolutionen.

Vad förklarar Ennahdas framgångar i ett sekulariserat samhälle och land? Vad innebär islamisternas seger för de tunisiska kvinnorna och arbetarna?

Ennahda var inte framgångsrikt därför att folk vill ha en mer konservativ regim, utan på grund av att de, som jag sa tidigare, behöver en verklig brytning med den gamla regimen. De tror felaktigt att Ennahda kommer att genomföra denna brytning. Tillsammans med en hel rad andra partier har Ennahda skrivit under Jasminplanen, och de lovar således att lyda de internationella ekonomiska institutionerna. Därmed innebär deras valseger ökad arbetslöshet och fattigdom för det tunisiska folket. Den innebär inget speciellt för kvinnor och arbetare. Ennahda är i själva verket inte något hot mot den personliga friheten utan snarare mot vår frihet och suveränitet om folk.

Vilka andra krafter har varit framgångsrika?

Petitionspartiet (Hachemi Hamdis självständiga parti [som ibland kallas Folkliga listan – öa]) är en annan viktig aktör. Detta parti består huvudsakligen av folk som tillhörde Ben Alis parti (CDR). Hechmi Hamdi utnyttjade också en utländsk TV-kanal (al-Mustaqilla) under sin valkampanj trots att det [förbjöds] av ISIE, valkommissionen.

Berätta för oss om den tunisiska vänstern. Deltog vänstern? Hu många röster fick vänstern?

Det smärtar mig att vänstern har misslyckats. PCOT (Parti communiste des ouvriers de Tunisie –

Tunisiens kommunistiska arbetarparti), som är en av de viktigaste vänsterorganisationerna, fick nästan inga platser, och Fjärde internationalens sektion bojkottade valen. Det gjorde de eftersom de såg valen som en sorts manöver för att hejda revolutionen. Personligen tycker jag att det var ett misstag, och av många skäl. Att perspektivet är felaktigt syns tydligt i det faktum att valdeltagandet var så högt som 85%. Valet var det första verkliga tillfället för oss som folk att ännu mer understryka vår strävan att bryta med den gamla regimen. Mer än någonsin behöver vänstern nu bygga upp sig själv och bli en ledande kraft i detta land.

(Översättning från engelska, Göran Källqvist.)